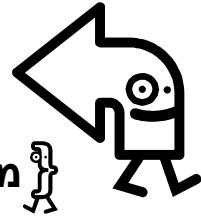

לוטמניה

מדור בעצמאות כלכלית מאת לוטם פרידלנד

פגישה עיוורת

המילון הממוחשב בבילון מגדיר את הפגישה העיוורת כ"מפגש רומנטי בין שני אנשים שלא ראו זה את זה בעבר". בלעז קוראים לזה "בליינד דייט". האקדמיה ללשון העברית תרגמה זאת ל-"פגישוש".

האמת היא שלא משנה איך תקראו לזה, פגישה עיוורת היא דבר מלחיץ ומורכב ביותר. השבוע לקחתי חלק פעיל בפגישה שכזו לראשונה בחיי. את השידוך עשתה מכרה משותפת שהחליטה לפתוח משרד שידוכים לא רשמי ולבצע באמצעותו ניסויים בבני אדם. דיברתי עם הבחורה המיועדת בטלפון וקבענו דייט במרכז הארץ בעיר פלונית ברחוב עלום שם פינת זה וזה. כאן המקום לציין שעל אף השיחה הטלפונית, לא היה לי בדל של אינפורמציה לגבי מראה הבחורה (למעשה זה בעצם התגלמות הרעיון של פגישה עיוורת). ניסיתי לדמיין איך היא נראית על פי הקול שלה בטלפון, אבל ידעתי שלא משנה איך אדמיין אותה, בסוף היא תיראה הפוך לגמרי ממה שדמיינתי. לכן עשיתי תרגיל מוחי מבריק וניסיתי לדמיין אותה הפוך לגמרי מאיך שהיא נראית באמת. כמובן שזה לא עזר. הגעתי למקום המפגש בדיוק בשעה היעודה. זאת היתה הטעות הראשונה ולא האחרונה שלי לאותו ערב. כל מי שקרא את "המדריך השלם לפגישה העיוורת" יודע מיד שפשוט אסור להגיע לפגישה בזמן. הדבר נותן יתרון ברור ועליונות מוחצת לצד השני, שבאפשרותו לבדוק את השטח מבחוץ ולשקול את צעדיו בקפידה. וכך עמדתי לי בקרן הרחוב נבוך ומתוח, ממתין בדריכות להופעתה של זוגתי לעתיד. הפגישה אומנם היתה עיוורת, אבל אני ממש לא עשיתי ניתוח שטח מקצועי כפי שלמדתי בצבא והסקתי שהיא יכולה להגיח משלושה מקומות אפשריים: מעלה הרחוב, מורד הרחוב, ופינת הרחוב (זאת בהנחה שהיא לא מגיעה בצניחה חופשית). מכיוון שלא רציתי להיות מופתע מאחור, סרקתי את האזור בקפדנות כאילו הייתי מאבטחו האישי של ראש הממשלה. מאותו רגע, כל מי שעברה במרחק 25 מטר ממני היתה פוטנציאל להיות הדייט שלי. אפילו קשישה בת 60 נראתה חשודה מרחוק. לאחר כמה דקות היא הגיע מולי בריצה, לובשת אימונית צהובה שמאד החמיאה לה. אך ברוב חוצפתה, היא התעלמה ממני והמשיכה לרוץ במורד הרחוב. הסתבר שזאת סתם אחת שעשתה ג'וגינג. אכזבה.

עברו עוד כחמש דקות ולצידי עצר לפתע בחור צעיר ונאה שקשר את שרוכי נעליו. כל מי שקרא את "המדריך השלם לפגישה העיוורת" יודע מיד שאם יש דבר שאינך רוצה בפגישה עיוורת הרי זה בחור צעיר ונאה שמתחרה איתך על אותה הבחורה. היא עלולה לחשוב שאני זה הוא ולקפוץ עליו בחיבוקים ונשיקות עד אשר תבין את טעותה ותתאכזב קשות. התפללתי לאלוהי הבליינד דייט בתקווה שהגברבר יתחפף מהמקום במהרה. זה לא עזר. צפיתי בחוסר אונים בקשירת השרוכים הארוכה ביותר בהיסטוריה של המין האנושי, או לפחות כך היה נדמה לי. למזלי הדיסלקט סיים בסופו של דבר את הקשירה ועזב את השטח כשהוא משאיר אותי בתור הזכר השולט.

השעה היתה כבר שמונה ותשע דקות. תשע דקות אחרי שעת הפגישה. לא צריך לקרוא את "המדריך השלם לפגישה העיוורת" כדי להבין מיד שהיא הבריזה לי. כנראה ראתה אותי מרחוק וברחה מהמקום. שילמתי על הטעויות שלי בגדול. ככה זה כשאתה טירון בתחום הפגישושים.

אחרי שלוש שניות היא הופיעה, אבל זה כבר החלק הפחות מעניין של הסיפור. אהבה גדולה כנראה לא תצא מהדייט הזה, אבל נסיון חיים דווקא כן, וגם כתבה לעלון.

לוטם

